

Орфей

Поль Валері

Складаю подумки поеми я, Орфей,
Під миртами, нехай летять на землі й води,
І полум'я зійде на гори, мов трофей,
Як бога журний спів озветься до природи.

Коли співає бог, то змінюється світ,
І сонце злякане вже бачить рух каміння,
І скарги болісні — буття трагічний звіт —
Летять під мури храму золоті й незмінні.

Орфей складає спів під небом, на краю
Землі, і скеля йде, легку вагу свою
Відчувши. Й у блакить злітає кожен камінь!

Вже вечір в золоті купає світлий храм,
А він збирає сили , щоб явити нам
Той гімн, що зрине з ліри під його руками!

Перекладач: В. Коптілов